

Opruimen kostuums

Na een optreden wordt men verzocht de gedragen kostuums fatsoenlijk op te hangen en in te leveren. Daarbij dient men de gedragen blouses in de daarvoor bestemde tas te deponeren ivm het wassen hiervan, deze worden namelijk centraal gewassen

Contributie

Het bestuur verzoekt om de contributie over te maken via bank- of girorekening, dit bespaart een hoop werk en voorkomt misverstanden

Postbanknummer Podlasie 62 93 041

t.n.v. penningmeester Podlasie

Per 1 januari 2009 is de contributie voor de volwassenen en kinderen met € 0,50 verhoogd.

De contributie bedraagt dan:

vanaf 3 jaar € 3,50,

Vanaf 14 jaar € 4,50.

Vanaf 18 jaar € 5,50.

Nieuws uit de vereniging

Volgend jaar bestaat Podlasie 35 jaar.

Bij deze de vraag van de werkgroep A&A of er bij de leden ideeën zijn wat betreft het 35 jaar bestaan van Podlasie, zoals een weekend weg of een feestavond ed.

wie ideeën heeft laat het weten en geef dit door aan Dirk Elias tel. 045 5274575

Jam -jam—jam -jam -jam -jam -jam -jam

Er is weer overheerlijke jam te koop nl.

Blauwe bessen, zwarte kersen en Pruimen jam

2 euro per potje of 5 euro per 3 potjes

te verkrijgen bij Dirk Elias

Wees er vlug bij op is op .

Dat er weer een aantal bijnamen bijgekomen zijn zoals: patatje, fricandel en drolman

Dat Math een liefhebber is van de Bold en de Beautiful.

Dat Ola tijdens de terugreis een kinderliedje aan een paar leden heeft geleerd.

Dat we allemaal bezorgd waren om Koos die "even" weg was en uiteindelijk bij een soort feestavond in Krakau uitkwam.

Dat Jos en Ola dankbare medereizigers waren die in ieder geval de Poolse taal beheersten en daar was de groep erg mee geholpen. Uiteraard zonder iemand te kort te doen.

Dat Ton K. en Yvonne de hele bus zowel bij heen- en terugreis uitstekend hebben bediend.

Dat er een vijftal personen, de reeds genoemde Die Hards, zeer weinig geslapen hebben, maar "s'avonds de man dan ook s'morgens de man".

Dat helaas voor Nelly, Hubert de chauffeur, reeds getrouwd was.

Dat we Johan mogen bedanken voor al het werk dat hij in al de voorafgaande maanden heeft verricht om deze reis tot een succes te maken. Dat geldt natuurlijk ook nog voor een aantal anderen.

Dat we mogen terugkijken op een mooie reis met veel regen en kou. Een gezellige groep, waarbij over het algemeen de zaken gladjes verliepen en we tenslotte kunnen zeggen:

We hadden het voor geen goud Willen missen.

De zaal was niet helemaal vol maar het enthousiasme was groot.

Laten we het maar niet over het optreden hebben, dat was niet zo goed.

Overigens heeft Minouk hier haar armband verloren.

Intussen was, na overleg met Hubert de chauffeur, besloten om niet op zaterdagmorgen maar deze nacht te vertrekken en wel om even na 12 uur.

Daar had niemand bezwaar tegen. Waarschijnlijk waren de meesten de laatste nacht in Krakau toch niet naar bed gegaan. Dus iedereen ging bij terugkomst direct de koffers inpakken en met vereende kracht werden alle meegebrachte spullen ingeladen.

Zaterdag 8 mei vertrokken we om 00.05 uur naar Nederland.

Het was een voorspoedige reis, niet al te druk op de weg, en om 16.00 uur arriveerden we in Brunssum bij de Burcht.

Onderweg moesten we nog een keer van chauffeur wisselen en wat schetste onze verbazing: we kregen weer de "oude bekende" van de heenreis.

Gelukkig viel het deze keer wel mee.

Bij het uitladen van de bus waren er de nodige handjes die meehielpen en al vlug kon iedereen naar huis met een ervaring rijker en zeker voor herhaling vatbaar. Het was een gezellige en toch wel leerzame trip.

Weetjes:

Dat de extra oefensessies in het hotel op zijn zachts gezegd niet gingen. Waarschijnlijk leende de locatie zich hier niet voor.

Dat Imre een zeer aanstekelijke lach heeft, vooral s'nachts.

Dat Minouk eindelijk geleerd heeft wat filosoferen inhoud.

Dat er afspraken zijn gemaakt om thuis verder te gaan met eenendertigen.

Dat Ton K. een metamorfose heeft ondergaan.

Dat het Poolse bier uitstekend smaakte. Ook de paluski van het achterliggende tankstation.

Dat de porties bij het avondeten vaak aan de karige kant waren.

Dat het ontbijt behoorlijk uitgebreid was.

Dat het uit eten gaan in Krakau nog goedkoop is.

Dat Math, 70 km. en Hein en Ton G. wel 90 km. hebben gelopen.

Dat de manager van het hotel tijdens onze aanwezigheid jarig was.

Zij werd enthousiast toegezongen met Stolat.

Verslag Polenreis 2010

Eindelijk was het dan zover, vrijdag 30 april 2010 laat op de avond. Het optreden i.v.m. de Koninginnedagviering in Brunssum was afgelopen en de deelnemers aan de Polenreis stonden klaar, de bus was gearriveerd en de laatste muziekboekjes werden door Marije Erken afgeleverd en 12 minuten later dan gepland vertrok de bus met een chauffeur die waarschijnlijk niet uitgeslagen was, naar Krakau. Gelukkig bleef deze persoon slechts tot s'morgensvroeg 06.00 uur en werd toen vervangen door Hubert, die praktisch de hele reis bij de groep zou blijven. De reis verliep spoedig Er was regelmatig een sanitaire/etenstop en in de bus werd iedereen bediend door Ton K. (moest hij wel zijn spelcomputer even missen) en Yvonne.

De aankomst in het hotel in Krakau was eerder dan gepland en na de kamerindeling had iedereen nog tijd genoeg om zich op te frissen.

Na het diner was er geen programma en er vormden zich groepjes die de stad gingen verkennen of dat van plan waren maar niet verder dan de kermis kwamen. De meesten kwamen doornat terug in het hotel.

De meesten gingen op tijd naar bed maar voor een vijftal personen was dit het begin van de lange nachten!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Zondag 2 mei was een rustdag en iedereen trok naar het centrum van Krakau om cultureel bezig te zijn zoals het bezichtigen van de Wawel kerk, het grote plein en geveltjes van huizen. Ook werd er voorzichtig de eerste inkopen gedaan o.a. in het prachtige overdekte winkelcentrum. Ton K. werd hier door Amber, Imre en Minouk geadviseerd bij het kopen van nieuwe kleding.

s'Avonds ging een groep van circa 16 personen, de rest bleef in het hotel om spelletjes te doen en om gezellig met elkaar te kletsen, Krakau bij nacht verkennen. Uiteindelijk kwam de groep in een discotheek terecht waar de meeste Podlasie-mannen direct door Poolse schone op de dansvloer werden getrokken. Na dit heftig intermezzo heeft de groep nog lange tijd op de dansvloer gestaan. Kortom de discotheek bleek een geslaagde keuze.

Terug in het hotel ging bijna iedereen naar bed behalve het bijna bekende vijftal wat zich nog de nodige uurtjes bezig hield met filosoferen en auwebeten!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Maandag 3 mei stond in het teken van het eerste optreden in Polen i.v.m. de 3^e mei viering en wel op een gezellig plein in het centrum van Krakau.

S'morgens werd door de meesten bij de Wawel kerk het graf bezocht van de verongelukte Poolse president. Vervolgens bleek dat er een soort parade was met allerlei groepen, zoals militairen, brandweerlieden, groepen in folklorekledij enz. ook waren er veel Polen met spandoeken i.v.m. genoemde viering.

Om 15.45 uur vertrok de bus naar het centrum om op tijd voor het optreden om 16.30 uur, aanwezig te zijn. Het plein stroomde langzaam vol en de meningen waren wisselend maar er stonden zeker 800 mensen, die enthousiast reageerden op het optreden van Podlasie. Je kreeg er kippenvel van. Jos Rook fungeerde als woordvoerder van Podlasie en werd daarin ondersteund door zijn vrouw Ola. Het optreden duurde circa 45 minuten en helaas te vroeg moesten we dan ook stoppen.

Terug naar het hotel voor het avondeten en daarna vrije avond. Bijna de hele groep ging naar het centrum omdat er werd verteld dat er diverse optredens waren. Helaas dit bleek niet zo te zijn.

Voor de meesten was het intussen bedtijd behalve voor het reeds genoemde vijftal die de dag nog moesten evalueren tot vroeg in de morgen!!!!!!!!!!!!!!

Dinsdag 4 mei was de dag waarop we om 10.00 uur met de hele groep, in klederdracht, naar Auschwitz gingen om mede namens de gemeente Brunssum, een krans te leggen ter nagedachtenis aan de slachtoffers van de 2^e wereldoorlog. Dat de tijd die we in Auschwitz/Birkenau doorbrachten en daarbij inbegrepen de zeer duidelijke rondleiding van een Poolse gids, die Engels sprak, heeft bij iedereen een diepe indruk achtergelaten. Overigens werd de Poolse gids op een zeer deskundige wijze bijgestaan door Ellen Bijl die alles wat verteld werd keurig in het Nederlands vertaalde.

Het wordt teveel om uitvoerig over de ervaring in Auschwitz/Birkenau te vertellen maar vraag gerust naar de ervaringen van de deelnemers aan de Polenreis.

Zoals we intussen gewend waren werden we weer op zeer deskundige wijze door onze Chauffeur Hubert door het verkeer geloodst, terug naar het hotel.

s'Avonds heerste er een huiselijke sfeer in het hotel, er werden weer volop spelletjes gedaan en er kwam ook een kaartgroep bij van "oudere mannen" die heel professioneel gingen eenendertigen. Ook werd de verjaardag van Madelon Wetzelaer gevierd. De honingwodka vloaide rijkelijk.

Nadat iedereen naar bed was gegaan bleven de 5 Die Hards natuurlijk nog "even" de dag evalueren.

Woensdag 5 mei, de dag dat we naar de zoutmijnen gingen in Wieliczka.

Na een korte rit van circa 20 minuten kwamen we daar aan en moesten we eerst alle kostuums naar beneden brengen. De trip met de liften ging gepaard met een hoge snelheid en een enorm gegil van de jongere garde. Daarna nog door lange gangen sjouwen en de kleding in een prachtige hal deponeren. Daarna weer naar boven waar we eerst een rondleiding kregen.

Dank zij de aanwezigheid van Jos en Ola die de vertaling Pools-Nederlands (lees Limburgs) op zich namen, kregen we volledig mee wat de gids vertelde. Iedereen was unaniem, prachtige beelden, zelfs een volledige kapel, alle muren en vloeren, alles was helemaal van zout

gemaakt. Sommigen hebben zelfs de vloer gelikt. Jammer voor Irene en Nico die door lichamelijke ongemakken geen gebruik konden maken van de afdaling van 800 treden. Het is jammer dat het optreden in de grote zaal met podium niet door veel mensen werd bezocht. We zouden 2 optredens verzorgen maar dat werd er slechts 1. Ook jammer omdat het een ideale zaal was om op te treden mede door de uitstekende akoestiek en de perfecte geluidsinstallatie. Het diner vergoede echter alles. Grote porties en voldoende groenten. Wel pech voor de rokers want er mocht niet gerookt worden.

S'Avonds heerste er weer een huiselijke sfeer zoals eigenlijk alle avonden en de 5 Die Hards gingen ook maar bijtijds naar bed en dat was heel verstandig.

Donderdag 6 mei, een uitstapje naar Zakopane. Een stadje wat enigszins vergelijkbaar is met Valkenburg. Erg toeristisch.

De rit duurde circa 90 minuten en tijdens de heenreis, tamelijk regenachtig, kon iedereen gelukkig wel tussen de wolken door de besneeuwde bergtoppen zien.

Er werd zeer uitbundig ingekocht, van allerlei prullaria tot dansschoentjes enz. Verder valt er over deze dag niet veel te vertellen behalve dat Math, Hein en Ton G. niet meegingen. Zij waren hier al eens geweest en Math moest voor het thuisfront een uitgebreid boodschappenlijstje afhandelen.

Daar Math toch nog steeds leiding nodig heeft besloten de andere 2 om hem te escorteren.

S'Avonds bleek er geen behoefte te zijn om het centrum van Krakau verder te verkennen. Het was in het hotel dan ook weer huiselijk gezellig. Er waren ook Engelse gasten waarmee we ons kostelijk amuseerden door het zingen van heel veel liedjes. Om de beurt werd gezongen, in het Nederlands, Engels en natuurlijk in het Limburgs.

En de 5 Die Hards, als vanouds, amuseerden zich weer kostelijk tot diep in de nacht. Zij werden daarin gesteund door nog een paar personen die Krakau bij nacht ook wel interessant vonden.

Vrijdag 7 mei, overdag vrij en s'avonds een optreden.

Iedereen trok na het ontbijt richting centrum om nog gauw de laatste inkopen te doen. Minouk moest en zou een galajurk kopen en wie ging dat betalen? Ook waren er op het grote plein massa's jongere mensen die een feest vierden wat vergelijkbaar is met carnaval. Er waren wat sportwedstrijden en er werd heel veel gedronken. Menige jongeling werd op de bon geslingerd omdat er op straat een verbod gold voor wat betreft het drinken van alcohol.

s'Avonds was er een optreden voor militairen met pensioen. Met 9 taxi's werd de hele groep naar de optreedlocatie gebracht.

Het zaaltje, in een prachtig maar oud gebouw, was erg intiem. Erg warm en op het podium lag vloerbedekking wat voor de dansers niet zo prettig was.